

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. София, 10.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Снежана Бакалова
Рени Ковачка

при участието на секретаря РУСИАНА АН. ЯНКУЛОВА
като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20241001000942 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 258 от ГПК.

С решение № 260 159/09.09.2024 г. по т.д.№ 2792/ 2019 г., СГС, ТО, 11 състав е осъдил на основание чл. 266, ал.1 от ЗЗД, „БГ Инженеринг 2014“ ООД, ЕИК 202912668 да заплати на „Имаг Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 202789646 сумата в размер на 98326.80 лева – възнаграждение по договор за изработка от 15.08.2014г. за изпълнени строително-монтажни работи на обект: Водопровод от Помпена станция с.Овчарово до резервоар с. Коларово, за които работи е съставен акт от 30.12.2014г., ведно със законната лихва от 27.12.2019г. до окончателното плащане, като е отхвърлил иска за горницата над присъдената сума до пълния размер на претенцията или за сумата от 16320.00 лева, като недоказан. С решението е отхвърлен предявения от „ИМАГ Инженеринг“ ЕООД срещу „БГ Инженеринг 2014“ ООД иск по чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата 34 903.60 лева – мораторна лихва за периода 20.12.2016г. – 20.12.2019г.

Недоволни от решението са останали и двете страни, които го обжалват с доводи за неправилност и необоснованост. Ищецът обжалва решението в отхвърлителна част на иска по чл. 266, ал. 1 ЗЗД за сумата от 16 320 лв.

Ответникът обжалва решението в частта, в която иска по чл. 266, ал. 1 ЗЗД е уважен за сумата от 98 326, 80 лв. В частта, в която е отхвърлен иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, решението не е обжалвано и е влязло в сила.

По въззивната жалба „БГ Инженеринг 2014 “ ООД:

Подробно в жалбата са развити съображенията на ответника, че ищецът не е разполагал с необходимия ресурс за изпълнение на претендираните за заплащане работи. Твърди се, че не е имал собствена или наета техника и необходимите работници с които да извърши тези дейности. Работата на въпросния тръбопровод била изпълнена от три строителни дружества, като съобразно техническия капацитет на ищеца било невъзможно „Имаг инженеринг“ ООД да е положил 3 235 метра, съобразно заключението на в.л. Г. от общо 5 570 метра или ищецът да е извършил сам почти 60 % от работата на обекта.

Поддържа, че исковата молба е нередовна, защото ищецът претендирал заплащането на СМР от 30.12.2014 г., за които обаче съдът е приел, че са извършени, защото са обективирани в протоколи № 1 и № 2 от предходни дати и които, с оглед датата на която е приета от община Харманли работата по целия тръбопровод – на 10.12.2014 г. били съставени преди тази дата. Затова, съобразно датата на подаване на исковата молба иска бил погасен по давност, но ответникът бил лишен от възможността да направи възражение по чл. 110 от ЗЗД, предвид неотстраненото от съда противоречие в обстоятелствената част.

Противопоставя се на изложените от съда мотиви, че актовете от 10.09.2014 г., 25.09.2014 г., 08.10.2014 г., 17.11.2014 г., 24.11.2014 г., 16.12.2014 г. и 22.12.2014 г. установяват извършени от ищцовото дружество дейности, тъй като те не били подписани от ответника, но съда ги е приел поради това, че били „приложение към платените фактури“. Плащанията към фактурите били като аванси и към тях ответникът не бил прилагал никакви актове за СМР.

Навежда доводи, че е неправилно, само поради факта, че съвпадат по вид като позиции в протоколи № 1 и № 2, претендираните дейности по акта от 30.12.2014 г. да се приема, че са извършени, след като съобразно работниците с които разполагал, ищецът нямал този потенциал. Освен това, само факта, че е отчетена от ищеца работа по полагане на 3 235 метра тръбопровод, не

означавало, че е изпълнил и всички останали, претендирани като съпътстващи, СМР.

Излага разбирането, че не следва върху стойността на СМР да се начислява ДДС, тъй като ищецът не бил издал данъчна фактура, не е включил в дневниците си по ДДС през 2014г. доставка на услуги за цената на иска, нито бил внесъл и нямало да внесе в държавния бюджет ДДС.

Ответникът по жалбата „Имаг инженеринг“ ЕООД я оспорва и моли решението в тази част да бъде потвърдено.

По жалбата на „Имаг инженеринг“ ООД:

Твърди се, че в частта, в която е отхвърлен иска за сумата от 16 320 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение за дейността по почистване на храсти, решението е немотивирано. Излагат се доводи, че за изпълнението на тези дейности свидетелстват констативните протоколи акт обр. 19 подписани от главния възложител Община Харманли, така и подписания от ответника и неоспорен в тази част протокол № 1.

Ответникът по жалбата „БГ Инженеринг 2014“ ООД я оспорва и моли решението в тази част да бъде потвърдено.

Съдът констатира, че жалбите са подадени в срока по чл. 259 от ГПК от легитимирани да обжалват страни в процеса, обуславящи правен интерес от обжалването и са процесуално допустими, поради което следва да бъдат разгледани по същество.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да постанови съдебния акт в атакуваната му част, първоинстанционният съд е изложил мотиви за установено от фактическа и правна страна, които САС напълно споделя и към които препраща, с оглед дадената му за това възможност по чл. 272 ГПК. Въззивният съд следи служебно само за допуснати нарушения на императивни правни норми, каквито в случая не са налице. В останалата част, съдът е обвързан от наведените с жалбата възражения, а те са неоснователни.

Според приетата по делото СТЕ на в.л. Г., всички изпълнени от ищеца дейности по договора и допълнителни такива са отчетени със съставените 8 бр. актове за извършени СМР. Актовете не са подписани от възложителя, но той е изплатил дейностите по първите седем акта. Не е изплатил сумата от

114 646, 80 лв. за извършените дейности от последния акт за СМР от 30.12.2014 г., вземанията по който са предмет на иска. Вещото лице е посочило, че сумарно, по заплатените актове общото количество монтирани тръбопроводи е 2 391 м. Към тях, като се прибави количеството монтирани тръбопроводи от 844 м по незаплатения акт за СМР от 30.12.2014 г., се получава общо 3 235 м. монтирани тръбопроводи.

Едновременно с това, между страните са съставени два акта обр. 19 - № 1 и № 2 и двата без дата, но подписани и от двете страни. В заплатените фактури е посочено, че плащанията са извършени съгласно акт обр. 19. Вещото лице е изчислило, че по тези два акта обр. 19 общото количество монтирани тръбопроводи е 3 235 м. /2 570 м + 665 м./. От изложеното е видно, че възложителят е приел изпълнението на монтиран тръбопровод от 3 235 м., а в тях са включени и линейните метри по незаплатения последен протокол от 30.12.2014 г. Следователно, възложителят е признал, че това количество тръбопровод е доставено и положено, което, според вещото лице означава, че са направени изкопни, насипни работи, укрепване.

При приемане на експертизата, на въпроси на повереника на ответника, вещото лице е обяснило, че голяма част от работите се правят машинно. Можело да има 2-3 работника, които да подравняват изкопа, но това били машинни работи и не можело да се каже, колко души минимално трябва да работят, за да положат за период от три месеца водопровод от 3 235 линейни метра.

По делото са представени фактури за заплатените от ищеца наем на техника – багери, товарачи и др., както и за разноски за изкопи с багер, за изкопи на земна маса и транспортни услуги. Според приетата по делото ССЕ, всички фактури са отразени в счетоводните книги на изпълнителя. Тези доказателства, както и обстоятелството, че ответникът е приел работата по монтираните 3 235 метра тръбопровод и е заплатил по представените по делото фактури изпълнените СМР, отчетливо свидетелстват за факта, че работата е била изпълнена надлежно – ищецът е разполагал с необходимия ресурс, поради което и съдът намира за неоснователни възраженията на ответника насочени срещу възможностите на ищеца да изпълни претендираните СМР.

Неоснователно е и възражението на ответника, че исковата молба е

нередовна. С възражението се твърди, че СМР от акта от 30.12.2014 г. са били изпълнени в по – ранна дата от посочената и от датата на подаване на исковата молба, поради което вземанията били погасени по давност. На разположение на ответника са били всички доказателства, сочени като релевантни за възражението и същият е могъл да оспори датата от която е настъпила изискуемостта на задълженията за заплащане на процесните СМР, респективно да ги оспори като погасени по давност, но не го е сторил. Направено за първи път пред въззивната инстанция, възражението е недопустимо.

Неоснователно е и възражението на ответника, че върху процесните вземания на ищеца не следва да се начислява ДДС. Съгласно чл. 2, т. 1 ЗДДС обект на облагане с ДДС е всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга, каквито са и СМР. Ищецът е регистрирано по ДДС лице и върху възнаграждението за изпълнените СМР се дължи ДДС. В случай, че данъчна фактура не бъде издадена или същият не внесе дължимото ДДС, то това е свързано с установяване на нарушение по реда на ДОПК и не е обект на настоящото производство.

Неоснователно е възражението на ищеца, че в частта, в която съдът е отхвърлил иска за сумата от 16 320 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение за дейността по почистване на храсти, решението е немотивирано.

В СТЕ с таблицата към отговора на въпрос 4 е посочено, че дейности по машинно почистване на храсти са включени в протоколи обр. 19 № 1 и № 2, както и че такива са приети от Община Харманли. Същевременно, в.л. Г. е подчертал, че по отношение на тази позиция на стойност 16 320 лв. с ДДС от акта за СМР от 30.12.2014 г. не може да даде заключение, дали този вид строителна дейност е извършена, поради обстоятелството, че тя не е задължително съпътстваща доставката и монтажа на тръбопроводите, както другите такива дейности, залегнали в процесния акт за СМР. Заключение не е оспорено от ищеца и е прието без възражения от тази страна, поради което и съдът намира за недоказан факта на изпълнение на „Почистване на храсти машинно“ по т. 1 от акта за СМР от 39.12.2014 г. и иска по чл. 266 ЗЗД в тази част, следва да бъде отхвърлен.

В обобщение, въззивните жалби са неоснователни, а решението в

обжалваните му части, потвърдено.

По разноските по делото:

При този изход на спора, съобразно обжалваемия интерес и изчислени по компенсация, „БГ Инженеринг 2014“ ООД следва да заплати на „Имаг инженеринг“ ООД разноски за адвокатско възнаграждение за отговор на въззивната жалба, в размер на 1000 лв.

Водим от горното, съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 159/09.09.2024 г. по т.д.№ 2792/ 2019 г. на СГС, ТО, 11 състав в обжалваната му част.

ОСЪЖДА „БГ Инженеринг 2014“ ООД, ЕИК 202912668 да заплати на „Имаг Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 202789646 сумата в размер на **1000 лв.** разноски пред САС.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните, пред Върховния касационен съд, при условията на чл. 280 и сл. ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____